

<p>מזמרה- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ! ראיה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
<p>מקרא- key:</p>	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ז.ז			
אלו הן הגולין: ההורג נפש בשגגה.														■	ז.ז		
היה מעגל במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה משלשל בחבית ונפלה עליו והרגתו, היה יורד בסולם ונפל עליו והרגתו - הרי זה גולה														■	ז.ז		
אבל אם היה מושך במעגילה ונפלה עליו והרגתו, היה דולה בחבית ונפסק החבל ונפלה עליו והרגתו, היה עולה בסולם ונפל עליו והרגו - הרי זה אינו גולה.														■	ז.ז		
זה הכלל: כל שבדרך ירידתו - גולה, ושלא בדרך ירידתו - אינו גולה.														■	ז.ז		
מנא ה"מ?														^	ז.ז		
דאמר קרא: (במדבר ל"ה) ויפל עליו וימות, עד שיפול דרך נפילה.	שמואל:													!	◇	ז.ז	
(במדבר ל"ה) בשגגה - פרט למזיד, (דברים י"ט) בבלי דעת - פרט למתכוין.	תנו רבנן:													■	◇	ז.ז	
מזיד, פשיטא, בר קטלא הוא														?	◇	ז.ז	
אימא: פרט לאומר מותר.	רבא:													!	◇	ז.ז	
אי אומר מותר - אנוס הוא	א"ל אביי:													?	◇	ז.ז	
שאני אומר: האומר מותר - קרוב למזיד הוא.	אמר ליה: [רבא]													!	◇	ז.ז	
(דברים י"ט) בבלי דעת - פרט למתכוין.														■	◇	ז.ז	
מתכוין, פשיטא, בר קטלא הוא														?	◇	ז.ז	
פרט למתכוין להרוג את הבהמה והרג את האדם, לכותי - והרג את ישראל, לנפל - והרג בן קיימא.	רבה:													!	◇	ז.ז	
(במדבר ל"ה) אם בפתע - פרט לקרן זווית	ת"ר:													■	◇	ז.ז	
בלא איבה - פרט לישונא														■	◇	ז.ז	
הדפו - שדחפו בגופו														■	◇	ז.ז	
או השליך עליו - להביא ירידה שהיא צורך עליה														■	◇	ז.ז	
בלא צדיה - פרט למתכוין לצד זה והלכה לה לצד אחר														■	◇	ז.ז	
(שמות כ"א) ואשר לא צדה - פרט למתכוין לזרוק שתים וזרק ארבע														■	◇	ז.ז	
(דברים י"ט) ואשר יבא את רעהו ביער - מה יער רשות לניזוק ולמזיק ליכנס לשם, אף כל רשות לניזוק ולמזיק ליכנס לשם.														■	◇	ז.ז	
היה עולה בסולם, ונשמט השליכה מתחתיו ונפלה והרגה, מהו? כי האי גוונא עליה היא, או ירידה היא?	בעא מיניה רבי אבהו מרבי יוחנן:													^	◇	ז.ז	
כבר נגעת בירידה שהיא צורך עליה.	א"ל: [רבי יוחנן]													!	◇	ז.ז	
זה הכלל: כל שבדרך ירידתו - גולה, שלא בדרך ירידתו - אינו גולה	איתיביה:													?	◇	ז.ז	
שלא בדרך ירידתו לאיתויי מאי? לאו לאיתויי כה"ג														?	◇	ז.ז	
וליסעמך, כל שבדרך ירידתו לאיתויי מאי? אלא לאיתויי קצב, הכא נמי לאיתויי קצב														!	◇	ז.ז	
קצב שהיה מקצב	דתניא:													■	!	◇	ז.ז
לפניו - חייב, לאחריו - פטור	תנא חדא:													?	!	◇	ז.ז
לאחריו - חייב, לפניו - פטור	תניא אידך:													?	!	◇	ז.ז

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ; קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בין לפניו בין לאחריו - חייב	תניא אידך:	◊	!								
בין לפניו בין לאחריו - פטור	תניא אידך:	◊	!								
ולא קשיא:			!	!							
כאן בירידה שלפניו ועליה שלאחריו			!								◊
כאן בעליה שלפניו וירידה שלאחריו			!								◊
כאן בירידה שלפניו ושל אחריו			!								◊
כאן בעליה שלפניו ושל אחריו.			!								◊
לימא כתנאי:									;		
היה עולה בסולם ונשמטה שליבה מתחתיו									;		◊
חייב	תני חדא:								;		◊
פטור	ותניא אידך:								;		◊
מאי לאו בהא קא מיפלגי									;		
ירידה היא	דמר סבר:								;		
עליה היא	ומר סבר:								;		
לא, דכ"ע עליה היא, ולא קשיא: כאן לניזקין, כאן לגלות.									!		◊
איבעית אימא: הא והא לגלות, ולא קשיא: הא דאתליע, הא דלא אתליע.									!		◊
ואיבעית אימא: הא והא דלא אתליע, ולא קשיא: הא דמיהדק, והא דלא מיהדק.									!		◊
נשמט הברזל מקתו והרג - רבי אומר: אינו גולה	[רבי]										◊ ■
גולה.	חכמים:										◊ ■
מן העץ המתבקע - רבי אומר: גולה	[רבי]										◊ ■
אינו גולה.	חכמים:										◊ ■
וכי נאמר (דברים י"ט) ונשל הברזל מעצו? והלא לא נאמר אלא מן העץ ועוד, נאמר עץ למטה ונאמר עץ למעלה, מה עץ האמור למעלה - מן העץ המתבקע, אף עץ האמור למטה - מן העץ המתבקע.	תניא, אמר להם רבי לחכמים:										◊ ■
ושניהם מקרא אחד דרשו: ונשל הברזל מן העץ	רב חייא בר אשי אמר רב:										■
יש אם למסורת ונישל כתיב	רבי סבר:									◊ ■ ■	
יש אם למקרא ונשל קרינן.	רבנן סברי:									◊ ■ ■	
ורבי, יש אם למסורת סבירא ליה?										;	
רבי ורבי יהודה בן רועץ וב"ש ור"ש ור"ע, כולהו סבירי להו: יש אם למקרא	והאמר רב יצחק בר' יוסף אמר רבי יוחנן:									;	◊
היינו דקאמר להו ועוד.										!	◊
מאן דשדא פיסא לדיקלא ואתר תמרי, ואזול תמרי וקטול - באנו למחלוקת דרבי ורבנן.	רב פפא:										◊ ■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג											
פשיטא													⚡	ת.											
מהו דתימא ככה כחו דמי, קמ"ל.													!	◇	ת.										
אלא כח כחו לרבי היכי משכחת לה?													⚡	◇	ת.										
כגון דשדא פיסא ומחיה לגרמא, ואזיל גרמא ומחיה לכבאסא ואתר תמרי, ואזול תמרי וקטול.													!	◇	ת.										
הזורק אבן לרה"ר והרג - ה"ז גולה.															■	ת.									
אם מכשיצאתה האבן מידו הוציא הלה את ראשו וקבלה - ה"ז פטור.	ר"א בן יעקב:														■	◇	ת.								
זרק את האבן לחצרו והרג, אם יש רשות לניזק ליכנס לשם - גולה, ואם לאו - אינו גולה, שנאמר: (דברים י"ט) ואשר יבא את רעהו ביער, מה היער רשות לניזק ולמזיק ליכנס לשם, אף כל רשות לניזק																■	ת.								
מה חטבת עצים רשות אף כל רשות, יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח ב"ד.	אבא שאול:																■	ת.							
לרה"ר - מזיד הוא																	⚡	ת.							
בסותר את כותלו.	רב שמואל בר יצחק:																!	ת.							
איבעי ליה לעיוני																	⚡	ת.							
בסותר את כותלו בלילה.																	!	ת.							
בלילה נמי איבעי ליה לעיוני																	⚡	ת.							
בסותר את כותלו לאשפה.																	!	◇	ת.						
האי אשפה ה"ד?																	^	ת.							
אי שכחי בה רבים																	!	ת.							
פושע הוא																	⚡	ת.							
אי לא שכחי בה רבים																	!	ת.							
אנוס הוא																	⚡	ת.							
לא צריכא, אלא לאשפה העשויה ליפנות בה בלילה ואין עשויה ליפנות בה ביום, ואיכא דמקרי ויתיב, פושע לא הוי - דהא אינה עשויה ליפנות בה ביום, אנוס נמי לא הוי - דהא איכא דמקרי ויתיב.	רב פפא:																!	◇	ת.						
רבי אליעזר בן יעקב אומר וכו'.																			■	<	ת.				
(דברים י"ט) ומצא - פרט לממציא את עצמו, מכאן אמר רבי אליעזר בן יעקב: אם משיצתה האבן מידו הוציא הלה את ראשו וקבלה - פטור.	ת"ר:																			■	◇	ת.			
למימרא, דמצא מעיקרא משמע																					⚡	ת.			
(ויקרא כ"ה) ומצא - פרט למצוי, שלא ימכור ברחוק ויגאול בקרוב, ברעה ויגאול ביפה	ורמיניה:																				⚡	◇	ת.		
הכא מענייניה דקרא, והתם מענייניה דקרא התם מענייניה דקרא, ומצא דומיא (ויקרא כ"ה) דוהשיגה ידו, מה השיגה ידו מהשתא, אף מצא נמי מהשתא הכא מענייניה דקרא, ומצא דומיא דיער, מה יער מידי דאיתיה מעיקרא, אף ומצא נמי מידי דאיתיה מעיקרא.	רבא:																				!	ת.			
הזורק את האבן וכו'.																							■	<	ת.
ממאי דמחטבת עצים דרשות? דלמא מחטבת עצים דסוכה ומחטבת עצים דמערכה, ואפ"ה אמר רחמנא: ליגלי	א"ל הוא מרבנן לרבא:																					⚡	◇	ת.	
כיון דאם מצא חטוב לאו מצוה, השתא נמי לאו מצוה.	א"ל: [רבא]																					!	◇	ת.	
יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח ב"ד	איתיביה רבינא לרבא:																					⚡	◇	ת.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
לימא: כיון דאילו גמיר לאו מצוה, השתא נמי לאו מצוה.															ת.
התם אע"ג דגמיר - מצוה, דכתיב: (משלי כ"ט) יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך.															ת.
לאו מילתא היא דאמרי, (דברים י"ט) ואשר יבא את רעהו ביער - (מה יער) דאי בעי עייל ואי בעי לא עייל, ואי סלקא דעתך מצוה, מי סגי' דלא עייל?	הדר אמר רבא:														ת.
כל היכא דכתיב אשר - דאי בעי הוא? אלא מעתה, (במדבר י"ט) ואיש אשר יטמא ולא יתחטא - אי בעי מיטמא אי בעי לא מיטמא, מת מצוה דלא סגי דלא מיטמא, הכי נמי דפטור.	רב אדא בר אהבה לרבא:														ת.
שאני התם, דאמר קרא: טמא יהיה, מ"מ.															ת.
טמא יהיה - לרבות טבול יום, טומאתו בו - לרבות מחוסר כיפורים.	ההוא מיבעי ליה לכדתנאי:														ת.
אנא מעוד (טומאתו) קא אמינא.	א"ל: [רבא]														ת.
(שמות ל"ד) בחריש ובקציר תשבות - ר"ע אומר: אינו צ"ל חריש של שביעית וקציר של שביעית, שהרי כבר נאמר: (ויקרא כ"ה) שדך לא תזרע וכרמך לא תזמור, אלא אפילו חריש של ערב שביעית שנכנס לשביעית, וקציר של שביעית שיצא למוצאי שביעית.	איכא דמתני לה אהא: [ר"ע]														ת.
מה חריש רשות אף קציר רשות, יצא קציר העומר שהוא מצוה.	רבי ישמעאל:														ת.
ממאי דחרישה דרשות? דלמא חרישת עומר דמצוה, ואפ"ה אמר רחמנא: תשבות.	א"ל ההוא מרבנן לרבא:														ת.
כיון דאם מצא חרוש אינו חורש, לאו מצוה.	א"ל: [רבא]														ת.
יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח ב"ד.	איתיביה רבינא לרבא:														ת.
ואמאי? לימא: כיון דאילו גמיר לאו מצוה, השתא נמי לאו מצוה.															ת.
התם אע"ג דגמיר נמי מצוה קא עביד, דכתיב: (משלי כ"ט) יסר בנך ויניחך.															ת.
לאו מילתא היא דאמרי, קצירה דומיא דחרישה, מה חרישה מצא חרוש אינו חורש, אף קצירה נמי, ואי ס"ד מצוה, מצא קצור אינו קוצר? מצוה לקצור ולהביא.	הדר אמר רבא:														ת.
האב גולה על ידי הבן, והבן גולה ע"י האב.															ת.
הכל גולין על ידי ישראל וישראל גולין על ידיהן, חוץ מגר תושב.															ת.
וגר תושב אינו גולה אלא על ידי גר תושב.															ת.
האב גולה ע"י הבן.															ת.
והאמרת: יצא האב המכה את בנו.															ת.
דגמיר.															ת.
והאמרת: אע"ג דגמיר מצוה קעביד.															ת.
בשוליא דנגרי.															ת.
שוליא דנגרי, חיותא היא דלמדיה.															ת.
דגמיר אומנותא אחריתי.															ת.
והבן גולה ע"י האב כו'.															ת.
(במדבר ל"ה) מכה נפש - פרט למכה אבין.	ורמיניה:														ת.
לא קשיא: הא ר"ש, והא רבנן.															ת.

<p>מזמרה- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof</p>	<p>♦ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>
---	---

מקרא- key:

Talmud Navigator

מכות-אלו הן הגולין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מזמרה	מזמרה												
חנק חמור מסיף,	לר"ש דאמר:					♦	■	!	◊				
שגגת סייף ניתנה לכפרה, שגגת חנק לא ניתנה לכפרה						■		!					
סייף חמור מחנק	לרבנן דאמרי:					♦	■	!	◊				
הורג אביו [בשווג] שגגת סייף הוא, ושגגת סייף ניתנה לכפרה.						■		!					
פרט לעושה חבורה באביו בשווג, ס"ד אמינא: כיון דבמזיד בר קטלא הוא, בשווג נמי ליגלי, קמ"ל.	רבא:							!	◊				
הכל גולין על ידי ישראל וכו'.										■		<	
הכל גולין על ידי ישראל לאיתווי מאי?											^		
לאיתווי עבד וכו'.											!	◊	
תנינא להא דת"ר:										■			
עבד וכותי גולה ולוקה ע"י ישראל, וישראל גולה ולוקה ע"י כותי ועבד.	[דת"ר]									■		◊	
בשלמא עבד וכותי גולה ע"י ישראל ולוקה, גולה - דקטליה, ולוקה - דלטייה אלא ישראל גולה ולוקה ע"י כותי, בשלמא גולה - דקטליה, אלא לוקה אמאי? דלטייה, (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאור - בעושה מעשה עמך								⚡				◊	
כגון שהעיד בו והזום.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:							!				◊	
דכוותיה גבי עבד שהעיד בו והזום, עבד בר עדות הוא?								⚡					
הכא במאי עסקינן - כגון שהכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:							!				◊	
הכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה - לוקה, ולא מקשינן הכאה לקללה.	דא"ר אמי א"ר יוחנן:							■	!				
חוץ מעל ידי גר תושב וכו'.												■	<
אלמא גר תושב עובד כוכבים הוא												■	
גר תושב גולה ע"י גר תושב	אימא סיפא:										⚡	◊	
לא קשיא: כאן בגר תושב שהרג גר תושב, כאן בגר תושב שהרג ישראל.	רב כהנא:							!				◊	
איכא דרמי קראי אהדדי, כתיב: (במדבר ל"ה) לכני ישראל ולגר ולתושב בתוכם התיינה שש הערים, וכתוב: (במדבר ל"ה) והיו לכם הערים למקלט, לכם - ולא לגרים	[איכא]										⚡	◊	
ל"ק: כאן בגר תושב שהרג ישראל, כאן בגר תושב שהרג גר תושב.	רב כהנא:										!	◊	
לפיכך, גר ועובד כוכבים שהרגו - נהרגין	ורמינהו:										⚡	◊	
קתני גר דומיא דעובד כוכבים, מה עובד כוכבים - לא שנא דקטל בר מיניה ולא שנא דקטל דלאו בר מיניה נהרג, אף גר - לא שנא דקטל בר מיניה ולא שנא קטל דלאו בר מיניה נהרג											⚡		
ל"ק: כאן שהרגו דרך ירידה, כאן שהרגו דרך עלייה דרך ירידה דישאל גלי - איהו נמי סגי ליה בגלות, דרך עלייה דישאל פטור - הוא נהרג.	רב חסדא:							!				◊	
ולאו ק"ו הוא? ומה דרך ירידה דישאל גלי - איהו נמי סגי ליה בגלות, דרך עלייה דישאל פטור - איהו נהרג?	א"ל רבה:							⚡					
באומר מותר.	אלא אמר רבה:							!				◊	
אומר מותר - אנוס הוא	א"ל אביי:							⚡					
שאני אומר: אומר מותר - קרוב למזיד הוא.	א"ל: [רבה]							!					

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואזדו לטעמייהו												ט
כסבור בהמה ונמצא אדם, כנעני ונמצא גר תושב - רבה אומר: חייב, אומר מותר - קרוב למזיד הוא	דאיתמר: [רבה]	■	■	◆								ט
פטור, אומר מותר - אנוס הוא.	רב חסדא:	■	■	◆								ט
(בראשית כ') הנך מת על האשה אשר לקחת מאי לאו בידי אדם	איתיביה רבא לרב חסדא:	?										ט
לא, בידי שמים.		!										ט
דיקא נמי, דכתיב: (בראשית כ') מחטוא לי.		■										ט
ולטעמיד, (בראשית ל"ט) וחטאתי לאלהים, לאלהים ולא לאדם?		?										ט
אלא דינו מסור לאדם, הכא נמי דינו מסור לאדם.		?										ט
(בראשית כ') הגוי גם צדיק תהרוג	איתיביה אבוי לרבא:		?									ט
התם כדקא מהדרי עלויה: (בראשית כ') ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא		■	!									ט
אשת נביא הוא דתיהדר, דלאו נביא לא תיהדר?		?	!									ט
אלא כדאמר ר' שמואל בר נחמני		!	!									ט
הכי קאמר ליה: (בראשית כ') ועתה השב (את) אשת האיש מכל מקום, ודקאמר: הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אחותי היא וגו', נביא הוא וממך למד, אכסנאי הוא שבא לעיר, על עסקי אכילה ושתייה שואלין אותו, כלום שואלין אותו. אשתך זו? אחותך זו? מכאן שבן נח נהרג, שהיה לו ללמוד ולא למד.	דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן:	!	!									ט
הסומא אינו גולה, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										◆	ט
גולה.	ר' מאיר:										◆	ט
השונא אינו גולה	[ת"ק]										◆	ט
השונא נהרג, מפני שהוא כמועד	רבי יוסי:										◆	ט
יש שונא גולה ויש שונא שאינו גולה, זה הכלל: כל שהוא יכול לומר לדעת הרג - אינו גולה, ושלא לדעת הרג - הרי זה גולה.	רבי שמעון:										◆	ט
(במדבר ל"ה) בלא ראות - פרט לסומא, דברי רבי יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]										◆	ט
בלא ראות - לרבות את הסומא.	רבי מאיר:										◆	ט
מאי טעמא דרבי יהודה?										^		ט
דכתיב: (דברים י"ט) ואשר יבא את רעהו ביער אפילו סומא, אתא בלא ראות מעטיה.	[ר"י]									!		ט
ורבי מאיר?										?		ט
בלא ראות למעט, בבלי דעת למעט, הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות.	[ר"מ]									!		ט
ורבי יהודה?										?		ט
בבלי דעת - פרט למתכוין הוא דאתא.	[ר"י]									!		ט
השונא נהרג כל'.	ר' יוסי:										■	ט
והא לא אתרו ביה.											?	ט
מתניתין רבי יוסי בר יהודה היא											!	ט

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
חבר אינו צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	דתניא, רבי יוסי בר יהודה:												!	◇
יש שונא גולה וכו'.	רבי שמעון:													■
כיצד אמר רבי שמעון: יש שונא גולה ויש שונא שאינו גולה? נפסק - גולה, נשמט - אינו גולה.	תניא:													◇
לעולם אינו גולה עד שישמט מחצלו מידו	והתניא, ר' שמעון:												⚡	
קשיא נפסק אנפסק, קשיא נשמט אנשמט													⚡	
נשמט אנשמט לא קשיא: הא באוהב, והא בשונא נפסק אנפסק לא קשיא: הא רבי, והא רבנן.													!	◇
להיכן גולין? לערי מקלט, לשלש שבעבר הירדן ולשלש שבארץ כנען, שנאמר: (במדבר ל"ה) את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען וגו'.														■
עד שלא נבחרו שלש שבארץ ישראל לא היו שלש שבעבר הירדן קולטות, שנאמר: שש ערי מקלט תהיינה, עד שיהיו ששתן קולטות כאחת.														■
ומכוונות להן דרכים מזו לזו, שנאמר: (דברים י"ט) תכין לך הדרך ושלשת וגו'.														■
ומוסרין להן שני ת"ח, שמא יהרגנו בדרך וידברו אליי														■
(אף) הוא מדבר ע"י עצמו, שנאמר: (דברים י"ט) וזה דבר הרוצח.	רבי מאיר:													■
בתחלה אחד שוגג ואחד מזיד מקדימין לערי מקלט, וב"ד שולחין ומביאין אותו משם, מי שנתחייב מיתה בב"ד - הרגוהו, ושלא נתחייב מיתה - פטרוהו, מי שנתחייב גלות - מחזירין אותו למקומו, שנאמר: (במדבר ל"ה) והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו וגו'.	רבי יוסי בר יהודה:													■
שלש ערים הבדיל משה בעבר הירדן, וכנגדן הבדיל יהושע בארץ כנען, ומכוונות היו כמין שתי שורות שבכרם, (יהושע כ') חברון ביהודה כנגד (דברים ד') בצר במדבר, שכם בהר אפרים כנגד רמות בגלעד, קדש בהר נפתלי כנגד גולן בבשן.	תנו רבנן:													◇
ושלשת - שיהו משולשין, שיהא מדרום לחברון כמחברון לשכם, ומחברון לשכם כמשכם לקדש, ומשכם לקדש כמקדש לצפון.														◇
בעבר הירדן תלת, בארץ ישראל תלת?													⚡	
בגלעד שכיחי רוצחים, דכתיב: (הושע ו') גלעד קרית פועלי און עקובה מדם	אביי:												!	◇
מאי עקובה מדם?													^	
שהיו עוקבין להרוג נפשות.	ר' אלעזר:												!	
ומאי שנא מהאי גיסא ומהאי גיסא דמרחקי, ומאי שנא מציעאי דמקרבי?													⚡	
בשכם נמי שכיחי רוצחים, דכתיב: (הושע ו') וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה וגו'	אביי:												!	◇
מאי חבר כהנים?													^	
שהיו מתחברין להרוג נפשות, ככהנים הללו שמתחברין לחלוק תרומות בבית הגרנות.	ר' אלעזר:												!	
ותו ליכא? והא כתיב: (במדבר ל"ה) ועליהם תתנו ארבעים ושתיים עיר													⚡	◇
הללו קולטות בין לדעת בין שלא לדעת, הללו לדעת קולטות, שלא לדעת אינן קולטות.	אביי:												!	◇
וחברון עיר מקלט הוא? והכתיב: (שופטים א') ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה													⚡	
פרוודהא, דכתיב: (יהושע כ"א) ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה.	אביי:												!	◇
וקדש עיר מקלט הוא? והכתיב: (יהושע י"ט) ועירי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת [וגו'] וקדש ואדרעי ועין חצור													⚡	
ערים הללו, אין עושין אותן לא תירין קטנים ולא כרכים גדולים אלא עיירות בינוניות	ותניא:												⚡	■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
תרתי קדש הוא.	רב יוסף:										!	◇
כגון סליקום ואקרא דסליקום.	רב אשי:										■	
ערים הללו, אין עושין אותן לא טירין קטנים ולא כרכין גדולים אלא עירות בינוניות	גופא:										■	◇
ואין מושיבין אותן אלא במקום מים, ואם אין שם מים - מביאין להם מים											■	◇
ואין מושיבין אותן אלא במקום שווקים											■	◇
ואין מושיבין אותן אלא במקום אוכלוסין, נתמעטו אוכלוסיהן - מוסיפין עליהן, נתמעטו דווריהן - מביאין להם כהנים ליום וישראלים											■	◇
ואין מוכרין בהן לא כלי זיין ולא כלי מצודה, דברי רבי נחמיה	[רבי נחמיה]										◆	◇
מתירין	חכמים:										◆	◇
שאין פורסין בתוכן מצודות, ואין מפשילין לתוכן חבלים, כדי שלא תהא רגל גואל הדם מצויה שם.	ושוין: [רבי נחמיה וחכמים]										■	◇
מאי קרא? (דברים ד') ונס אל אחת מן הערים האל וחי, עביד ליה מידי דתהוי ליה חיותא.	ר' יצחק:										■	◇
תלמיד שגלה - מגלין רבו עמו, שנאמר: וחי, עביד ליה מידי דתהוי ליה חיותא.	תנא:										■	◇
מכאן שלא ישנה אדם לתלמיד שאינו הגון.	ר' זעירא:										■	
הרב שגלה - מגלין ישיבתו עמו.	ר' יוחנן:										■	
איני?											?	
מנין לדברי תורה שהן קולטין? שנאמר: (דברים ד') את בצר במדבר וגו', וכתוב בתריה: (דברים ד') וזאת התורה	והא א"ר יוחנן:										■	◇
לא קשיא: הא בעידנא דעסיק בה, הא בעידנא דלא עסיק בה.											!	◇
ואי בעית אימא: מאי קולטין? ממלאך המות.											!	◇
כי הא דרב חסדא הוה יתיב וגריס בבי רב, ולא הוה קא יכול שליחא [דמלאכא דמותא] למיקרב לגביה, דלא הוה שתיק פומיה מגירסא סליק ויתיב אארזא דבי רב, פקע ארזא ושתיק, ויכיל ליה.											○	
מפני מה זכה ראובן לימנות בהצלה תחלה? מפני שהוא פתח בהצלה תחלה, שנאמר: (בראשית ל"ז) וישמע ראובן ויצילהו מידם.	ר' תנחום בר חנילאי:										■	◇
מאי דכתיב: (דברים ד') אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה [שמש] אמר לו הקב"ה למשה: הורה שמש לרוצחים.	דרש רבי שמלאי:										■	◇
א"ל: הורה שמש לרוצחים.	איכא דאמרי:										■	◇
מאי דכתיב: (קהלת ה') אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה? אוהב כסף לא ישבע כסף - זה משה רבינו, שהיה יודע שאין שלש ערים שבעבר הירדן קולטות עד שלא נבחרו שלש בארץ כנען, ואמר: מצוה שבאה לידי אקיימנה	דרש רבי סימאי:										■	◇
ומי אוהב בהמון לא תבואה - למי נאה ללמד בהמון? מי שכל תבואה שלו.											■	◇
מאי דכתיב: (תהלים ק"ו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו? למי נאה למלל גבורות ה'? מי שיכול להשמיע כל תהלתו.	והיינו דא"ר אלעזר:										■	◇
מי אוהב בהמון לו תבואה, כל האוהב בהמון - לו תבואה.	ורבנן, ואיתימא רבה בר מרי:										■	◇
יהבו ביה רבנן עינייהו ברבא בריה דרבה.											○	
כל האוהב ללמוד בהמון - לו תבואה.	רב אשי:										■	
מאי דכתיב: (ירמיהו נ') חרב אל הבדים ונאלו? חרב על צוארי שונאיהם של ת"ח שיושבין ועוסקין בתורה בד בבד ולא עוד, אלא שמתפשין, כתיב הכא: ונאלו, וכתוב התם: (במדבר י"ב) אשר נואלנו, ולא עוד, אלא שחוטאין, שנאמר: ואשר חטאנו.	והיינו דא"ר יוסי בר' חנינא										■	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ואיבעית אימא, מהכא: (ישעיהו י"ט) נואלו שרי צוען.												י
כל האוהב ללמד בהמון - לו תבואה.	רבינא:											י
הרבה תורה למדתי מרבותי, ומחבירי יותר מהם, ומתלמידי יותר מכולן.	והיינו דאמר רבי:											י
מאי דכתיב: (תהלים קכ"ב) עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים? מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה.	ר' יהושע בן לוי:											י
מאי דכתיב: (תהלים קכ"ב) שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך? אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, שמעתי בני אדם שהיו אומרים מתי ימות זקן זה ויבא שלמה בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל, ושמחתי אמר לו הקב"ה: (תהלים פ"ד) כי טוב יום בחצריך מאלף, טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה לפני, מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח.	וא"ר יהושע בן לוי:											י
ומכוונות להם דרכים וכו'.												י
מקלט היה כתוב על פרשת דרכים, כדי שיכיר הרוצח ויפנה לשם.	תניא, ר' אליעזר בן יעקב:											י
מאי קרא? (דברים י"ט) תכין לך הדרך, עשה [לך] הכנה לדרך.	רב כהנא:											י
פתח לה פתחא להאי פרשתא מהכא: (תהלים כ"ה) טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך - אם לחטאים יורה, ק"ו לצדיקים.	רב חמא בר חנינא:											י
פתח לה פתחא להאי פרשתא מהכא: (שמות כ"א) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו וגו', (שמואל א' כ"ד) כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשע וגו', במה הכתוב מדבר? בשני בני אדם שהרגו את הנפש, אחד הרג בשוגג ואחד הרג במזיד, לזה אין עדים ולזה אין עדים, הקב"ה מזמין לפונדק אחד, זה שהרג במזיד יושב תחת הסולם, וזה שהרג בשוגג יורד בסולם ונפל עליו והרגו, זה שהרג במזיד נהרג, וזה שהרג בשוגג גולה.	ר"ש בן לקיש:											י
מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים - בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו.	רבה בר רב הונא אמר רב הונא, ואמרי לה אמר רב הונא א"ר אלעזר:											י
מן התורה, דכתיב: (במדבר כ"ב) לא תלך עמהם, וכתוב: (במדבר כ"ב) קום לך אתם												י
מן הנביאים, דכתיב: (ישעיהו מ"ח) אני ה' אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרך (זו) תלך												י
מן הכתובים, דכתיב: (משלי ג') אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן:												י
רוצח שגלה לעיר מקלט, ומצאו גואל הדם והרגו - פטור.	רב הונא:											י
(דברים י"ט) ולו אין משפט מות, בגואל הדם הוא דכתיב.	קסבר: [ר"ה]											י
ולו אין משפט מות, ברוצח הכתוב מדבר	מיתיבי:											י
אתה אומר: ברוצח, או אינו אלא בגואל הדם?												י
כשהוא אומר: (דברים י"ט) והוא לא שונא לו מתמול שלשום, הוי אומר: ברוצח הכתוב מדבר												י
כי האי תנא	הוא דאמר [ר"ה]											י
ולו אין משפט מות, בגואל הדם הכתוב מדבר	דתניא:											י
אתה אומר: בגואל הדם הכתוב מדבר, או אינו אלא ברוצח?												י
כשהוא אומר: (דברים י"ט) כי לא שונא הוא לו מתמול שלשום - הרי רוצח אמור, הא מה אני מקיים ולו אין משפט מות? בגואל הדם הכתוב מדבר.												י
מוסרין לו שני ת"ח, שמא יהרגו בדרך וידברו אליו	תנן:											י
מאי לאו דמתרו ביה דאי קטיל בר קטלא הוא												י

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
--	---

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין, כדכתיב: (בראשית מ"ב) דבר האיש אדוני הארץ אתנו קשות.												!	יא.
(מלאכי ג') נדברו - אין נדברו אלא לשון נחת, וכן הוא אומר: (תהלים מ"ז) ידבר עמים תחתינו	והתניא:											?	יא.
דבר לחוד, ידבר לחוד.												!	יא.
(סימנ"י רבנ"ן מהמנ"י וספר"י)													יא.
פליגי בה רבי יהודה ורבנן													יא.
מפני ששיהם	חד: [ר' יהודה/רבנן]											◆	יא.
מפני שהן של תורה.	וחד: [ר' יהודה/רבנן]											◆	יא.
(יהושע כ"ד) ויכתוב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים - פליגי בה ר' יהודה ור' נחמיה													יא.
שמנה פסוקים	חד: [ר' יהודה/ר' נחמיה]											◆	יא.
ערי מקלט.	וחד: [ר' יהודה/ר' נחמיה]											◆	יא.
בשלמא למ"ד ח' פסוקים, היינו דכתיב בספר תורת אלהים אלא למ"ד ערי מקלט, מאי בספר תורת אלהים?												?	יא.
ה"ק: ויכתוב יהושע בספרו את הדברים האלה הכתובים בספר תורת אלהים.												!	יא.
ספר שתפרו בפשתן - פליגי בה ר' יהודה ור"מ													יא.
כשר	חד: [ר' יהודה/ ר' מאיר]											◆	יא.
פסול.	וחד: [ר' יהודה/ ר' מאיר]											◆	יא.
למ"ד פסול, דכתיב: (שמות י"ג) למען תהיה תורת ה' - בפוך, ואיתקש כל התורה כולה לתפילין, מה תפילין - הלכה למשה מסיני לתופרן בגידין, אף כל לתופרן בגידין.													יא.
ואידך?												?	יא.
כי איתקש למותר בפוך, להלכותיו לא איתקש.												!	יא.
חזינן להו לתפילין דבי חביבי דתפירי בכיתנא. ולית הלכתא כוותיה.	רב:											○	יא.
אחד משוח בשמן המשחה, ואחד המרובה בבגדים, ואחד שעבר ממשוחותו - מחזירין את הרוצח	[ת"ק]											◆	יא.
אף משוח מלחמה מחזיר את הרוצח.	רבי יהודה:											◆	יא.
לפיכך, אימותיהן של כהנים מספקות להן מחיה וכסות, כדי שלא יתפללו על בניהם שימותו.													יא.
מנא הני מילי?												^	יא.
דאמר קרא: (במדבר ל"ה) וישב בה עד מות הכהן הגדול, וכתוב: (במדבר ל"ה) כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדול, וכתוב: (במדבר ל"ה) ואחרי מות הכהן הגדול.	רב כהנא:											!	יא.
ור' יהודה?												?	יא.
כתיב קרא אחרינא: (במדבר ל"ה) לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן (וגו').	[ר' יהודה]											!	יא.
ואידך?												?	יא.
מדלא כתיב הגדול, חד מהנך הוא.	[ת"ק]											!	יא.
לפיכך אימותיהן של כהנים וכו'.												◆	יא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
טעמא דלא מצלו, הא מצלו מייתי, והכתיב: (משלי כ"ו) כצפור לנווד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא															יא
שהיה להן לבקש רחמים על דורן ולא בקשו.	ההוא סבא, מפירקיה דרבא שמיע ליה:														יא
כדי שיתפללו על בניהם שלא ימותו.	ואיכא דמתני:														יא
טעמא דמצלו, הא לא מצלו מייתי, מאי הוה ליה למעבד?															יא
טוביה חטא וזיגוד מנגיד?	הכא אמרינן:														יא
שכם נסיב ומבגאי גזיר?	התם אמרי:														יא
שהיה להן לבקש רחמים על דורן ולא בקשו.	ההוא סבא, מפירקיה דרבא שמיע ליה:														יא
כי הא דההוא גברא דאכליה אריא ברחוק תלתא פרסי מיניה דר' יהושע בן לוי, ולא אישתעי אליהו בהדיה תלתא יומי.															יא
קללת חכם אפי' בחנם היא באה. מנלן? מאחיתופל, שבשעה שזרה דוד שיתין קפא תהומא, בעא למישטפא לעלמא, אמר: מהו לכתוב שם אחספא ומישדא בתהומא דליקו אדוכתיה? ליכא דאמר ליה מידל אמר: כל היודע דבר זה ואינו אומר - יתקן בגרונן נשא אחיתופל ק"ו בעצמו, אמר: ומה לעשות שלום בין איש לאשתו, אמרה התורה: שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים, לכל העולם כולו לא כל שכן, א"ל: שרי כתב שם אחספא שדי אתהומא, נחת וקם אדוכתיה ואפ"ה כתיב: (שמואל ב' י"ז) ואחיתופל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבוש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויתקן וגו'.	רב יהודה אמר רב:														יא
קללת חכם אפילו על תנאי היא באה. מנלן? מעלי, דקאמר ליה [עלי] לשמואל: (שמואל א' ג') כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר, ואף על גב דכתיב: (שמואל א' ג') ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו, [ואפ"ה] כתיב: (שמואל א' ח') ולא הלכו בניו בדרכיו וגו'.	ר' אבהו:														יא
נדויו על תנאי צריך הפרה. מנלן? מיהודה, דכתיב: (בראשית מ"ג) אם לא הביאותיו אליך וגו'.	רב יהודה אמר רב:														יא
מאי דכתיב: (דברים ל"ג) יחי ראובן ואל ימות וגו' וזאת ליהודה? כל אותן מ' שנה שהיו ישראל במדבר, עצמותיו של יהודה היו מגולגלין בארון, עד שעמד משה ובקש עליו רחמים, אמר לפניו: רבונו של עולם, מי גרם לראובן שיודה? יהודה, (דברים ל"ג) וזאת ליהודה? שמע ה' קול יהודה עאל איברייה לשפא לא הוה קא מעיילי ליה למתיבתא דרקיע, (דברים ל"ג) ואל עמו תביאנו, לא הוה קא ידע למישקל ומיטרה בשמעטא בהדי רבנן (דברים ל"ג) ידיו רב לו לא הוה ידע לפרוקי קושיא, (דברים ל"ג) ועזר מצריו תהיה.	וא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן:														יא
במיתת כולן הוא חוזר, או דלמא במיתת אחד מהן?	איבעיא להו:														יא
נגמר דינו בלא כ"ג - אינו יוצא משם לעולם	ת"ש:														יא
ואם איתא, ליהדר (ביה) בדהנך															יא
בדליכא.															יא
משנגמר דינו מת כ"ג - ה"ז אינו גולה.															יא
אם עד שלא נגמר דינו מת כ"ג, ומנו אחר תחתיו ולאחר מכן נגמר דינו - חוזר במיתתו של שני.															יא
נגמר דינו בלא כ"ג, וההורג כ"ג, וכ"ג שהרג - אינו יוצא משם לעולם.															יא
ואינו יוצא לא לעדות מצוה, ולא לעדות ממון, ולא לעדות נפשות, ואפי' ישראל צריכים לו, ואפי' שר צבא ישראל כיואב בן צרויה - אינו יוצא משם לעולם, שנאמר: (במדבר לה) אשר נס שמה, שם תהא דירתו, שם תהא מיתתו, שם תהא קבורתו.															יא
כשם שהעיר קולטת, כך תחומה קולט.															יא
רוצה שיצא חוץ לתחום ומצאו גואל הדם - רבי יוסי הגלילי אומר: מצוה ביד גואל הדם, ורשות ביד כל אדם	[רבי יוסי הגלילי]														יא

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
רשות ביד גואל הדם, וכל אדם חייבין עליו.	רבי עקיבא:											♦	■	יא:		
מ"ט?												^		יא:		
ק"ו, ומה מי שגלה כבר יצא עכשיו, מי שלא גלה אינו דין שלא יגלה.	אביי:											!	◇	יא:		
ודלמא האי דגלה איכפר ליה, האי דלא גלה לא												⚡		יא:		
מידי גלות קא מכפרא? מיתת כהן הוא דמכפרא.												!		יא:		
אם עד שלא נגמר דינו וכו'.													■	יא:		
מנא הני מילי?													^	יא:		
דאמר קרא: (במדבר ל"ה) וישב בה עד מות הכהן הגדול אשר משה אותו בשמן הקדש, וכי הוא מושחו? אלא זה שנמשח בימיו.	רב כהנא:												!	◇	יא:	
מאי הוה ליה למעבד?													⚡		יא:	
היה לו לבקש רחמים שיגמור דינו לזכות ולא ביקש.													!	◇	יא:	
נקטינן: נגמר דינו ומת - מוליקין את עצמותיו לשם, דכתיב: (במדבר לה) לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן, ואיזהו ישיבה שהיא בארץ? הוי אומר: זו קבורה.	אביי:												■	◇	יא:	
מת קודם שמת כ"ג - מוליקין עצמותיו על קברי אבותיו, דכתיב: ישוב הרוצח אל ארץ אחרותו, איזהו ישיבה שהיא בארץ אחרותו? הוי אומר: זו קבורה.	תנא:												■	◇	יא:	
נגמר דינו, ונעשה כהן בן גרושה או בן חלוצה - פליגי בה רבי אמי ור' יצחק נפחא													■	◇	יא:	
מתה כהונה	חד אומר: [ר' אמי/ ר' יצחק נפחא]												♦	■	◇	יא:
בטלה כהונה.	חד אומר: [ר' אמי/ ר' יצחק נפחא]												♦	■	◇	יא:
לימא, בפלוגתא דר"א ורבי יהושע קא מיפלגי:													⚡		יא:	
היה עומד ומקריב ע"ג המזבח, ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה - ר"א אומר: כל קרבנות שהקריב פסולין	דתנן: [ר"א]												♦	⚡	◇	יא:
מכשיר	רבי יהושע:												♦	⚡	◇	יא:
מאן דאמר מתה - כר' יהושע, ומאן דאמר בטלה - כרבי אליעזר													⚡		יא:	
אליבא דרבי אליעזר כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דר' יהושע, מאן דאמר מתה - כרבי יהושע ומאן דאמר בטלה - עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם, דכתיב: (דברים ל"ג) ברח ה' חילו ופועל ידיו תרצה - אפי' חללין שבו, אבל הכא אפי' רבי יהושע מודה.													!	◇	יב:	
נגמר דינו וכו'.														■	<	יב:
שתי טעיות טעה יואב באותה שעה, דכתיב: (מלכים א' ב') וינס יואב אל אהל ה' ויהזק בקרנות המזבח:	רב יהודה אמר רב:													■	◇	יב:
טעה - שאינו קולט אלא גג, והוא תפס בקרנותיו														■	■	יב:
טעה - שאינו קולט אלא מזבח בית עולמים, והוא תפס מזבח של שילה.														■	■	יב:
בהא נמי מיטעא טעה, טעה - שאינו קולט אלא כהן ועבודה בידו, והוא זר היה.	אביי:													■	◇	יב:
שלש טעיות עתיד שרו של רומי לטעות, דכתיב: (ישעיהו ס"ג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה:	ריש לקיש:													■	◇	יב:
טועה - שאינה קולטת אלא בצר, והוא גולה לבצרה														■	■	יב:
טועה - שאינה קולטת אלא שוגג, והוא מזיד היה														■	■	יב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
טועה - שאינה קולטת אלא אדם, והוא מלאך הוא.											■	■
ערי מקלט לא נתנו לקבורה, דכתיב: (במדבר ל"ה) ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכושם ולכל חיותם, לחיים נתנו ולא לקבורה.	ר' אבהו:										◇	
שמה - שם תהא דירתו, שם תהא מיתתו, שם תהא קבורתו	מיתבי:										⚡	
רוצה שאני, דגלי ביה רחמנא.											!	
כשם שהעיר קולטת וכו'.											■	<
(במדבר ל"ה) וישב בה, בה - ולא בתחומה	ורמינהו:										⚡	◇
לא קשיא: כאן לקלוט, כאן לדור.	אביי:										!	◇
לדור, תיפוק ליה דאין עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה לא מגרש עיר ולא עיר מגרש											⚡	
לא נצרכה אלא למחילות.	רב ששת:										!	◇
רוצה שיצא חוץ לתחום וכו'.											■	<
(במדבר ל"ה) ורצה גואל הדם את הרוצח - מצוה ביד גואל הדם, אין גואל הדם רשות ביד כל אדם, דברי רבי יוסי הגלילי	ת"ר: [רבי יוסי הגלילי]										◇	◇
רשות ביד גואל הדם, וכל אדם חייבין עליו.	ר' עקיבא:										◇	◇
מאי טעמא דרבי יוסי הגלילי?											^	
מי כתיב אם רצה?	[רבי יוסי הגלילי]										!	◇
ורבי עקיבא?											⚡	
מי כתיב ירצה?	[ר"ע]										!	◇
רוצה שיצא חוץ לתחום, ומצאו גואל הדם והרגו - נהרג עליו.	מר זוטרא בר טוביה אמר רב:										■	◇
כמאן? לא כר' יוסי הגלילי ולא כר"ע											⚡	
הוא דאמר כי האי תנא											!	
(במדבר ל"ה) עד עמדו לפני העדה למשפט - מה ת"ל? לפי שנאמר: (במדבר ל"ה) ורצה גואל הדם את הרוצח, יכול מיד? ת"ל: עד עמדו לפני העדה למשפט.	דתניא, ר' אליעזר:										!	◇
ורבי יוסי ורבי עקיבא, האי עד עמדו לפני העדה למשפט מאי דרשי ביה?											⚡	◇
ההוא מיבעי ליה											!	
מנין לטנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש, שאין ממיתין אותו עד שיעמוד בב"ד אחר? ת"ל: עד עמדו לפני העדה למשפט, עד שיעמוד בב"ד אחר.	לכדתניא, רבי עקיבא:										■	!
(במדבר ל"ה) אם יצא הרוצח - אין לי אלא במזיד, בשוגג מנין? ת"ל: אם יצא יצא, מ"מ.	ת"ר:										■	◇
במזיד - נהרג, בשוגג - גולה	והתניא:										⚡	
לא קשיא, הא כמאן דאמר: אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם, הא כמאן דאמר: לא אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם.											!	
מסתברא כמ"ד דברה תורה כלשון בני אדם, שלא יהא סופו חמור מתחלתו, מה תחלתו - במזיד נהרג, בשוגג גולה, אף סופו - במזיד נהרג, בשוגג גולה.	אביי:										■	◇
אב שהרג - בנו נעשה לו גואל הדם	תני חדא:										◇	■
אין בנו נעשה לו גואל הדם	ותניא אידך:										◇	■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא, הא רבי יוסי הגלילי והא ר"ע												יב.
ותסברא? בין למ"ד מצוה, בין למ"ד רשות, מי שרי?												יב.
לכל אין הבן נעשה שליח לאביו להכותו ולקללתו, חוץ ממסית, שהרי אמרה תורה: (דברים י"ג) לא תחמול ולא תכסה עליו	והאמר רבה בר רב הונא, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:											יב.
אלא לא קשיא: הא בבנו, והא בבן בנו.												יב.
אילן שהוא עומד בתוך התחום ונופו נוטה חוץ לתחום, או עומד חוץ לתחום ונופו נוטה בתוך התחום - הכל הולך אחר הנוף.												יב.
אילן שהוא עומד בפנים ונוטה לחוץ, או עומד בחוץ ונוטה לפנים - מכנגד החומה ולפנים כלפנים, מכנגד החומה ולחוץ כלחוץ	ורמינה:											יב.
מעשר אערי מקלט קא רמית? מעשר - בחומה תלה רחמנא, ערי מקלט - בדירה תלה רחמנא, בנופו מתדר ליה, בעיקרו לא מתדר ליה.												יב.
ורמי מעשר אמעשר												יב.
בירושלים הלך אחר הנוף, בערי מקלט הלך אחר הנוף	דתניא:											יב.
לא קשיא: הא ר' יהודה, והא רבנן	רב כהנא:											יב.
במערה הולך אחר פתחה, באילן הולך אחר נופו.	דתניא, ר' יהודה:											יב:
אימור דשמעת ליה לר"י - גבי מעשר לחומרא, עיקרו בחוץ ונופו בפנים - כי היכי דבנופו לא מצי פריק, בעיקרו נמי לא מצי פריק, עיקרו מבפנים ונופו מבחוץ - כי היכי דבנופו לא מצי אכיל בלא פדייה, בעיקרו נמי לא מצי אכיל בלא פדייה אלא גבי ערי מקלט, בשלמא עיקרו בחוץ ונופו בפנים - כי היכי דבנופו לא מצי קטיל ליה, בעיקרו נמי לא מצי קטיל ליה, אלא עיקרו בפנים ונופו בחוץ - כי היכי דבנופו מצי קטיל ליה, בעיקרו נמי מצי קטיל ליה, הא גואי קא?												יב.
בעיקרו - דכולי עלמא לא פליגי דלא מצי קטיל, קאי בנופו ויכול להורגו בחצים ובצורות - דכ"ע לא פליגי דמצי קטיל ליה, כי פליגי - במהוי עיקרו דרגא לנופו	רבא:											יב.
הוי עיקרו דרגא לנופו,	מר סבר: [ר"י]											יב.
לא הוי עיקרו דרגא לנופו.	ומר סבר: [חכמים]											יב.
מאי אחר הנוף? אף אחר הנוף.	רב אשי:											יב.
הרג באותה העיר - גולה משכונה לשכונה												יב.
ובן לוי - גולה מעיר לעיר.												יב.
(שמות כ"א) ושמתו לך מקום וגו', ושמתו לך - בחייד	ת"ר:											יב.
מקום - ממקומך, אשר ינוס שמה - מלמד שהיו ישראל מגלין במדבר.												יב.
להיכן מגלין?												יב.
למחנה לוייה												יב.
מכאן אמרו: בן לוי שהרג - גולה מפלך לפלך, ואם גלה לפלכו - פלכו קולטו.												יב.
מאי קרא? (במדבר ל"ה) כי בעיר מקלטו ישב, עיר שקלטו כבר.	רב אחא בריה דרב איקא:											יב.
כיוצא בו, רוצח שגלה לעיר מקלטו ורצו אנשי העיר לכבדו, יאמר להם: רוצח אני. אמרו לו: אף על פי כן - יקבל מהן, שנאמר: (דברים י"ט) וזה דבר הרוצח.												יב.
מעלים היו שכר ללוים, דברי רבי יהודה:	[רבי יהודה]											יג.
לא היו מעלים להן שכר.	רבי מאיר:											יג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וחוזר לשררה שהיה בה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										◆	■
לא היה חוזר לשררה שהיה בה.	רבי יהודה:										◆	■
מחלוקת - בשש	רב כהנא:								◆		■	◇
(במדבר ל"ה) לכם - לקליטה	דמר סבר: [ר"י]										◆	■
לכם - לכל צרכיכם	ומר סבר: [ר"מ]										◆	■
אבל בארבעים ושתים - דברי הכל היו מעלין להם שכר.	[דברי הכל]										■	◇
הא ודאי לכם - לכל צרכיכם משמע	א"ל רבא:										◆	■
מחלוקת - בארבעים ושתים,	אלא אמר רבא:										■	◇
(במדבר ל"ה) ועליהם תתנו - כי הנך לקליטה	דמר סבר: [ר"י]										◆	■
ועליהם תתנו - כי הנך, מה הנך לכל צרכיכם, אף הגי נמי לכל צרכיכם	ומר סבר: [ר"מ]										◆	■
אבל בשש - דברי הכל לא היו מעלים להן שכר.	[דברי הכל]										■	◇
חוזר לשררה שהיה בה כו'.												■
(ויקרא כ"ה) וישב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב - למשפחתו הוא שב, ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו, דברי ר"י	תנו רבנן: [ר"י]										◆	■
אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו, אל אחוזת אבותיו - כאבותיו	ר"מ:										◆	■
וכן בגולה, כשהוא אומר ישוב, לרבות את הרוצח.												■
מאי וכן בגולה?												^
(במדבר ל"ה) ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו - לארץ אחוזתו הוא שב, ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו, דברי רבי יהודה	כדתניא: [ר"י]										■	◇
אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו,	[ר"מ]										■	◇
גמר שיבה שיבה מהתם.											■	◇
הדרן עלך אלו הן הגולין.												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ואלו הן הלוקין: הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה, אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לנתין ולממזר.													■
אלמנה וגרושה - חייבין עליה משום שני שמות, גרושה וחלוצה - אינו חייב אלא משום אחת בלבד.													■
הטמא שאכל את הקדש, והבא אל המקדש טמא, ואוכל חלב ודם ונותר ופגול וטמא, והשוחט ומעלה בחוץ, והאוכל חמץ בפסח, והאוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים, והמפטם את השמן, והמפטם את הקטורת, והסך בשמן המשחה, והאוכל נבילות וטריופת שקצים ורמשים													■
אכל טבל, ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שלא נפדו.													■
כמה יאכל מן הטבל ויהא חייב?													◇ ^
כל שהוא	רבי שמעון:												◇ ! ◆
כזית.	חכמים:												◇ ! ◆
אי אתם מודים לי באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב?	אמר להן רבי שמעון:												◇ ⚡
מפני שהיא כברייתה.	אמרו לו: [חכמים]												◇ !
אף חטה אחת כברייתה.	אמר להן: [רבי שמעון]												◇ ■
חייבי כריתות קא תני, חייבי מיתות ב"ד לא קתני													◇ ■
מתניתין מני?													◇ ^
רבי עקיבא היא													◇ ! ■
אחד חייבי כריתות ואחד חייבי מיתות בית דין ישנו בכלל מלקות ארבעים, דברי רבי ישמעאל	דתנאי: [רבי ישמעאל]												◇ ! ■ ◆
חייבי כריתות ישנו בכלל מלקות ארבעים, שאם עשו תשובה - ב"ד של מעלה מוחלין להן, חייבי מיתות ב"ד אינו בכלל מלקות ארבעים, שאם עשו תשובה - אין ב"ד של מעלה מוחלין להן.	רבי עקיבא:												◇ ! ■ ◆
חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות.	רבי יצחק:												◇ ! ■ ◆
מ"ט דר' ישמעאל?													◇ ^
דכתיב: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת, וכתיב: (דברים כ"ח) והפלא ה' את מכותי, הפלאה זו איני יודע מה היא, כשהוא אומר: (דברים כ"ח) והפילו השופט והכהו לפניו, הוי אומר: הפלאה זו מלקות היא, וכתיב: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות את כל וגו'.													◇ !
אי הכי, חייבי עשה נמי													◇ ⚡
אם לא תשמור כתיב, וכדרכי אבין א"ר אילעי													◇ !
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה.	דאמר רבי אבין א"ר אילעי:												◇ ! ■
אי הכי, לאו שאין בו מעשה נמי													◇ ⚡
(דברים כ"ח) לעשות כתיב.													◇ !
לאו שניתק לעשה נמי													◇ ⚡
דומיא דלאו דחסימה.													◇ !
השתא דאתית להכי, כולהו נמי דומיא דלאו דחסימה.													◇ !
ור"ע מאי טעמא?													◇ ^

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
(דברים כ"ה) כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות.	[רבי עקיבא]										!	◇
ור' ישמעאל?											?	
הני מילי מיתה וממון או מלקות וממון, אבל מיתה ומלקות - מיתה אריכתא היא.	[רבי ישמעאל]										!	◇
ולרבי עקיבא, אי הכי חייבי כריתות נמי, מאי אמרת? שאם עשו תשובה, השתא מיתה לא עבד?											?	◇
בפירוש ריבתה תורה חייבי כריתות למלקות, דגמר (ויקרא כ') לעיני (דברים כ"ה) מלעיניך.	רבי אבהו:										!	◇
אי הכי, חייבי מיתות ב"ד נמי נגמרם (במדבר ט"ו) מעיני מלעיניך	מתקיף לה ר' אבא בר ממל:										?	◇
דנין לעיני מלעיניך, ואין דנין מעיני מלעיניך.											!	◇
ומאי נפקא מיניה?											?	
(ויקרא י"ד) ושב הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה וזו היא ביאה	והא תנא דבי ר' ישמעאל:										?	
ועוד, לגמור מעיני מלעיני, דהא גמור לעיני מלעיניך											?	
כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות, ברשעה המסורה לב"ד הכתוב מדבר.	קבלה מיניה רבי שמואל בר רב יצחק:										!	◇
אתרו ביה לקטלא - כ"ע לא פליגי דאין לוקה ומת, כי פליגי - דאתרו ביה למלקות	רבא:											■
לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד לוקין עליו	רבי ישמעאל סבר:										■	◇
לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אין לוקין עליו.	ור"ע סבר:										■	◇
ור"ע, אי הכי, חייבי כריתות נמי לאו שניתן לאזהרת כרת הוא											?	◇
חייבי כריתות לא צריכי התראה, שהרי פסח ומילה ענש אף על פי שלא הזהיר.	רב מרדכי לרב אשי, הכי אמר אבימי מהגרוניא משמיה דרבא:										!	◇
ודלמא אזהרה לקרבן, דהא פסח ומילה דלית בהו אזהרה לא מייתי קרבן											?	
התם לאו היינו טעמא, אלא משום דאיתקש כל התורה כולה לעבודת כוכבים, מה עבודת כוכבים שב ואל תעשה אף כל שב ואל תעשה, לאפוקי הני דקום עשה.											!	
לעולם כדאמרין מעיקרא, שאם עשו תשובה - ב"ד של מעלה מוחלין להן, מאי אמרת? הא לא עבוד תשובה, לא פסיקא מילתא לכרת.	רבינא:										!	◇